



מ"ת 60205/02/19 - מדינת ישראל נגד לאנדו מסקוטה, פקונדו מסקוטה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 60205-02-19 מדינת ישראל נ' מסקוטה (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 60076/2019

בפני	כבוד השופט חגי טרסי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. לאנדו מסקוטה (עציר) 2. פקונדו מסקוטה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד סננס וקזולה

החלטה - משיב 2

לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של גידול והפקה של סם מסוכן, עבירה על סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים" או "הפקודה"), נטילת חשמל, עבירה על סעיף 400 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וחובת בעלים או מחזיק לטפל בבעל חיים ולמנוע התעללות בו, עבירה על סעיפים 1א2 (א) ו-17 (ב) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994.

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, בתאריך 31.8.18 שכרו המשיבים בית ברח' הרקפת 105 בראשון לציון (להלן: "הבית"), כאשר החוזה לא כלל את קומת המרתף, שהייתה אטומה. במועד זה, או בסמוך אליו, פרצו המשיבים את המעבר למרתף, הקימו במרתף מעבדה לגידול קנבוס, והסוו את המעבר למרתף על ידי הצבת מקרר אשר יסתירו. בהמשך לכך, ציידו המשיבים את המעבדה בציוד רב, כגון 550 דליים, מתקן מסנן אוויר, 11 מאווררים, 44 מנורות, מתקן ייבוש, צינורות אוורור וציפוי ניירות כסף לקירות. לשם הפעלת המעבדה, בצעו המשיבים שינויים במערכת החשמל וזאת על מנת למנוע קריאה של צריכת החשמל ותשלום עבור החשמל. חיבור זה, גרם לכך שלוח החשמל לא היה מוגן מפני עומס יתר ועלול היה לגרום הן לשריפה בבית והן אצל הבית השכן, אליו היה מותקן החיבור. כמו כן, החזיקו המשיבים בבית שני כלבים, לשם הסוואת הגידול, תוך שהם מזניחים את הכלבים. מיום 1.9.18 ועד ליום 10.2.19 (להלן: "התקופה") גידלו המשיבים בבית סם מסוכן מסוג קנבוס. בתאריך 10.2.19 נתפס בבית סם מסוכן מסוג קנבוס בשלבי גידול והפקה שונים: 550 שתילים, שקיות גדולות עם חלקי צמח שונים אשר נגזמו, עלים במתקן ייבוש, שקיות ובהן עלים מיובשים מוכנים להפצה. סך כל הקנבוס שנתפס בבית הינו 98.68388 ק"ג נטו, בשווי כולל של כ-3 מיליון ש"ח. במהלך התקופה נטלו המשיבים ללא רשות חשמל מרשת החשמל בשווי 95,120.96 ₪.

ב"כ המשיבים לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1 וביום 1.4.19 אף הוריתי, בהסכמת המשיב 1



וב"כ, על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים. המחלוקת בין הצדדים נוגעת אפוא למשיב 2 בלבד, כאשר לגביו טוענת ההגנה כי לא עלה בידי המשטרה לאסוף בעניינו ראיות בעוצמה המספקת להצדקת המשך החזקתו במעצר. לנוכח עמדה זו ובהתאם לנוהל הנוהג בבית משפט זה הגישה המבקשת עיקרי טיעון מפורטים בכתב, ובהמשך התקיים בפני דיון מקיף במהלכו נפרשו בפני כלל טיעוני הצדדים והוגש לעיוני כלל חומר החקירה הרלבנטי. לאחר עיון בחומרים אלה ושמיעת הטענות, בשלה העת למתן ההחלטה.

טענות המבקשת:

ב"כ המבקשת היה ער לכך שהמשיב 1 הודה בביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום ו"לקח את התיק על עצמו". עם זאת טען, כי אין בכך כדי לנקות מאשמה את המשיב 2, בהתקיים הראיות נגדו, במיוחד כך לנוכח העובדה כי המשיבים הנם אחים ולמשיב 1 אינטרס נוסף להודאתו - הרצון לגונן על אחיו. הדבר עולה בבירור מחקירותיו כאשר הוא מדגיש שוב ושוב כי הוא מודה וכי אינו מבין מדוע אחיו, המשיב 2, אינו משוחרר.

באשר לתשתית הראייתית המסבכת את המשיב 2 במעשים, מפנה ב"כ המבקשת לשלוש ראיות עיקריות. ראיה ראשונה מעוגנת בעובדה כי בבית המשיב 2 נתפסה טבלת השקיה לגידול קנבוס - כך לפי שני המשיבים בחקירותיהם. המשיב 1 טען כי מדובר בטבלה ששכח בבית אחיו, ואילו המשיב 2 טען כי מדובר בטבלה ממעבדה קודמת של המשיב 2.

לטענת התובע, אם מבקש המשיב 2 להסתמך על הודאת המשיב 1, אשר כאמור "לקח את התיק על עצמו", אזי יש להאמין למשיב 1 גם באומרו כי מדובר בטבלה המתייחסת למעבדה הנוכחית. המשמעות היא כי הוראות הגידול למעבדה נתפסו אצל המשיב 2. משמעות נוספת הינה כי המשיב 2 משקר שקר מהותי. לחילופין, אם יטען המשיב 2 כי המשיב 1 משקר, אזי לא ניתן להישען על דבריו גם עת "לקח התיק על עצמו".

ראיה שנייה לחובת המשיב 2 מעוגנת בהודעות בעלי הבית בו הוקמה המעבדה, אשר מעידים כי שני המשיבים הגיעו יחד למעמד חתימת חוזה השכירות, מסרו כי שניהם עתידים לגור בבית ובהמשך הגיעו תמיד יחד לשלם שכר דירה. יתרה מכך, הם אף מתארים כי המשיב 2 היה הדומיננטי מבין השניים. מול אלו בולט שקר מהותי של המשיב 2, אשר טען כי אינו יודע אם המשיב 1 משלם שכר דירה (הודעת משיב 2 מיום 10.2.19 והודעת המשיב 2 מיום 17.2.19).

לבסוף, דוחות שוטרים מלמדים כי שני המשיבים היו בבית כחצי שעה ביום מעצרם וכן מתארים ריח עז של קנבוס, מעבר לריח של הכלבים, אשר נמצאו בבית במצב של הזנחה. המשיב 2 טוען כי היה בבית רק 10 דקות, אך בכל מקרה נראה לא סביר ומנוגד לשורת ההיגיון שהמשיב 2 לא בירר עם המשיב 1, אחיו, את פשר תנאי המחיה היורדים שלו.

טענות ב"כ משיב 2:

הסנגור המלומד התייחס בטיעונו בפירוט לכל אחת משלוש הראיות המרכזיות עליהן נשענת התביעה. באשר לאירועי יום המעצר, טען הסנגור כי המשיב 2 אמנם היה בדירה, אולם אין להסיק מכך כי המשיב 2 אחראי לגידול הסמים. המשיב 2 אינו מכחיש שהייתו בדירה וטען בחקירה כי הריח בבית כל כך הפריע לו עד שלא יכול היה להישאר שם. עם זאת, אין כל



ראיה כי ירד למרתף או גידל סמים. לעניין משיב 1, אשר התגורר במקום, ישנה חזקה ראייתית הקושרת אותו לסמים, אך אין כזו בעניין המשיב. לכל היותר ניתן לטעון על יסוד ראיה זו כי המשיב 2 ידע שאחיו מגדל סמים בבית, ואולי אפילו בא לקחת לעצמו מעט סם, אך אין הדבר הופך אותו לשותף בגידול הסמים.

באשר לטענה כי המשיב 2 הגיע עם המשיב 1 לבעלי הבית לשלם את שכר הדירה, הרי גם בכך אין כדי לקשור אותו לניהול המעבדה. על חוזה השכירות חתום רק המשיב 1, הציוד בבית שלו, טביעות האצבע שאותרו בבית אף הן שלו, ומפתח הבית נתפס בכיסו בעת מעצרו. בעל הדירה מציין מפורשות בהודעתו כי הדירה נשכרה עבור המשיב 1. באשר לטענת הדומיננטיות של המשיב 2, הרי המשיב 1 הנו האח הצעיר, בן 23 וחסר רישיון נהיגה, לעומת המשיב 2, האח המבוגר, נשוי עם ילד, ובשל כך נחזה דומיננטי יותר, ולא בשל שליטתו הנטענת במעבדה. כל רצונו היה לסייע לאחיו ואין להסיק מכך מסקנות לחובתו. המשיב 2 גם לא הכחיש בהודעותיו את הטענה כי בחלק מהמקרים הוא שביצע בפועל את תשלומי השכירות, אך טען כי קיבל את הכסף מאחיו ורק העביר אותם לבקשתו לבעלים. יתרה מכך, אף אם המשיב 2 שילם דמי שכר דירה, אין הדבר אומר כי היה שותף לגידול.

באשר לטבלת ההשקיה, הרי שטבלה כזו אכן נתפסה בביתו של המשיב 2, אך זו אינה קשורה למעבדה מושא כתב האישום. טבלת ההשקיה שנתפסה נמצאת ברשותו של המשיב 2 החל מ-2016, והוא אף הסביר במפורט איזה תיק היה לו בשנת 2016. משיב 1 שיקר כאשר טען שהטבלה היא שלו. המשיב 1 נחקר בעניין טבלת ההשקיה ביום 14.2.19 וניתן ללמוד מתמליל החקירה כי הוא צוחק עם החוקר, קורא לטבלה "ספר הסודות" ו"מתמטיקה שלא מכאן", טוען שהיא עולה 200,000 ₪ וטוען שהכין אותה ביום 14.2.18, לפני ששכר את הבית. באותה הזדמנות טען אמנם המשיב 1 כי מדובר בכתב שלו, אך אף אחד לא בדק את זה, ומדובר בגרסה שמשקלה מצומצם בהתחשב בהלך רוחו של המשיב 1 במהלך אותה חקירה.

דין והכרעה:

לאחר שנתתי דעתי לכלל הטיעונים שהובאו בפני ועייתי בחומרי החקירה שנאספו, אני סבור כי בידי המבקשת תשתית ראייתית שבכוחה להקים סיכוי סביר להרשעה, אך עצמת התשתית הראייתית כלפי המשיב 2 נמוכה באופן יחסי וסובלת מחולשה ניכרת, אשר בעטייה יש מקום לבחון אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר הולמת, ואפרט.

כפי שניתן להסיק מטיעוני הצדדים, אין למעשה מחלוקת על עצם הקמתה של המעבדה בכתובת המפורטת בכתב האישום, כמו גם בדבר הציוד שנרכש והותקן והגידולים שהופקו ונתפסו במקום בחיפוש שנערך ביום 10.2.19. כמו כן, אין מחלוקת בדבר אחריותו של המשיב 1, אחיו הצעיר של המשיב 2, להקמת וניהול המעבדה, כך שהמחלוקת נוגעת אך ורק לשאלה האם עלה בידי המבקשת להציג ראיות שבכוחן להקים סיכוי סביר להרשעתו של המשיב 2 כשותפו של המשיב 1 לניהול המעבדה. לנוכח מחלוקת מצומצמת זו לא אתיחס לחומרי החקירה הרבים המתעדים את פעולות המשטרה ביום החיפוש והמעצר, ואסתפק בכך שאציין כי דו"חות הפעולה של המעורבים, התמונות ודו"חות אנשי מז"פ מעגנים היטב את כלל אותם נתונים המפורטים בכתב האישום, ואשר כאמור אינם שנויים במחלוקת.

אם אפנה כעת לסקירת הראיות הקושרות את המשיב 2 למעבדה, הרי שביום המעצר, 10.2.19, נצפו שני המשיבים



מגיעים בשעה 11:00 ברכב לבית בו הוקמה המעבדה. כחצי שעה מאוחר יותר שבו ונכנסו לרכב, וזמן קצר לאחר מכן נעצרו על ידי השוטרים. ראו לעניין זה דו"חות הפעולה של השוטרים יונתן מנשה, אמיר בן יוסף, ליאור אסולין, ויתר אנשי המשטרה שלקחו חלק בפעילות. ניתן לקבוע, אפוא, כי המשיב 2 שהה במועד הנ"ל בביתו של המשיב 1, אשר במרתפו הוקמה המעבדה, במשך כמחצית השעה.

עוד עולה מדו"חות אנשי המשטרה, והדבר צוין במפורש בדו"חות של ליאור אסולין ושל שמואל שריקי, כי עם הכניסה לבית הבחינו מיד בריח חזק מאד של סמים. יתרה מכך, מדו"חות הפעולה של הצוות שביצע את פעולות החיפוש והתיעוד בביתו של המשיב 1 עולה בבירור כי לצד הגידול אשר בוצע במרתף, שהכניסה אליו הוסוותה מאחורי המקרר, הוחזקו בגלוי בכל רחבי הבית שקיות ובהם סמים, חומרי גידול וציוד להפקת הסם. ראו למשל דו"ח הפעולה של השוטרים אמיר בן יוסף, המתאר איתור סמים במזווה, במכשיר ייבוש שהוצב בסלון הבית, במטבח, במקרר, במקפיא, במיקרוגל וכן בחדרים השונים.

המשיב 2 שהה כאמור כמחצית השעה בתוך הבית, והיה חשוף הן לריח העז שבקע מהמעבדה, ריח אשר בוודאי מוכר לו לנוכח עברו הבלתי מוכחש בתחום זה והן לסם ולציוד שהיה מונח בגלוי בכל רחבי הבית. המשיב 2 טוען אמנם כי שהה בבית כעשר דקות בלבד ולא הבחין במאום, אך טענתו זו אינה עולה בקנה אחד עם המפורט בדו"חות הפעולה, וברי כי מדובר בניסיון בלתי משכנע להתחמק מהמשמעויות הברורות הכרוכות במעשיו. על רקע מכלול נתונים אלה ניתן להסיק בבירור כי לפחות בסמוך לפני מועד מעצרו היה המשיב 2 מודע היטב לטיב הפעילות המתקיימת בדירת אחיו ולכך שהיא משמשת לגידול ולהפקת סם מסוג קנבוס, ובכל זאת בחר לשהות במקום פרק זמן בלתי מבוטל. ברי כי אין במסקנה מתבקשת זו כשלעצמה כדי לקשור אותו לכך שהיה שותף להקמת וניהול המעבדה לאורך מספר חודשים, ועל מנת לעמוד על נושא זה יש לבחון ולצרף את הראיות הנוספות שהוצגו.

הראייה השנייה שמעידה, לטעמה של המבקשת, על היותו של המשיב 2 שותף להקמת המעבדה, הנה מעורבותו האינטנסיבית, בניגוד לטענותיו בחקירה, בשכירת הדירה ובתשלום שכר הדירה לבעלים. בהקשר זה ראוי יהיה להפנות להודעות בעל הדירה, אליהו ימין, ובעיקר להודעתו המפורטת מיום 17.2.19, במסגרתה תיאר את תהליך השכרת הדירה וקבלת תשלומי השכירות. מר ימין מסר בהודעתו זו כי פגישה ראשונה נערכה עם שני המשיבים עובר לחתימת החוזה, ואז קיבל הוא תשלום במזומן בסך 15,000 ₪ מידי של המשיב 2. תשלום נוסף במזומן התקבל במעמד חתימת החוזה, שוב מידי של המשיב 2: **"גם הפעם האח הגדול הוא זה שדיבר, הוא היה הדמות העיקרית מולה התנהלתי"** (שם, ש' 20-21).

גם בהמשך, בכל פעם שנדרשו לשלם תשלומי שכירות או חשבונות, התייצבו בביתו שני המשיבים יחדיו ו"מי שמסר תמיד את הכסף היה האח הגדול פאקו, תמיד שילם במזומן" (ש' 28-29). כאשר נשאל מר ימין מפורשות האם היו מקרים בהם המשיב 1 הוא שמסר את הכסף, השיב הבעלים כי הוא זוכר רק מקרה אחד שבו היה הכסף ביד של המשיב 1 אך המשיב 2 לקח ממנו את הכסף ומסר אותו למר ימין. למעט מקרה זה, תמיד היו השניים מגיעים יחד והמשיב 2 היה מוציא כסף מכיסו ומשלם. גם כאשר נדרש ליצור עם המשיבים קשר טלפוני על מנת לערוך בירור כלשהו או לגבות תשלום, היה משוחח בדרך כלל עם המשיב 2.



דבריו אלה של בעל הדירה סותרים במידה רבה את גרסת המשיב 2 בנוגע לסוגיות הללו, ומעידים לכאורה על מעורבות עמוקה יותר מצדו בכל הנוגע לשכירת הדירה והטיפול בה, מזו שהוא מעוניין לחשוף. המשיב 2 נחקר בהרחבה בנושא זה ביום 17.2.19 וטען כי המשיב 1 הוא ששילם את שכר הדירה ממקורותיו שלו, ומעורבותו של המשיב 2 הסתכמה בכך שמספר פעמים הסיע את המשיב 1 לבקשתו אל בעלי הדירה לצורך הסדרת התשלום ובמקרים נוספים נשלח על ידי אחיו לשלם עבורו לאחר שקיבל את הסכומים הדרושים מהמשיב 1. כאשר עומת עם טענתו של מר ימין כי הוא זה שתמיד שילם ענה תחילה כי הוא שומר על זכות השתיקה ולאחר מכן טען כי יתכן שהבעלים מתבלבל ומתייחס למקרים בהם הגיע לשלם לבד, לבקשת אחיו. כאשר הושמעו באזניו תיאורי המשכיר בדבר הדומיננטיות שגילה, שב ושמר על זכות השתיקה (ראו ש' 45-55).

מהמפורט בהודעותיו של הבעלים, ונוכח ניסיונו של המשיב 2 לצמצם מהיקף מעורבותו בנוגע לתשלומי הדירה, מתבקשות שתי מסקנות בנות משקל לחובתו של המשיב 2. ראשית, מתבקשת המסקנה כי בפועל, בניגוד לטענת המשיב 2 כי היה נוכח במפגשי התשלום באופן מקרי, אם כמי שהקפיץ ברכבו את המשיב 1 למקום או כמי שנשלח על ידי המשיב 1 לבצע בשמו את התשלום, הרי שבפועל הייתה מעורבותו משמעותית הרבה יותר. המשיב 2 הוא זה שביצע בפועל את התשלום בכל המקרים, על אף שהמשיב 1 נכח גם הוא במקום, וברוב המוחלט של המקרים ביצע התשלום באמצעות כסף מזומן שהחזיק בכיסו.

יתרה מכך, מתיאורי הבעלים עולה כי המשיב 2 היווה את הדמות הדומיננטית, ומעבר לעובדה כי ביצע בפועל את התשלום, אף ניהל את דין הדברים הנדרש עם המשכיר, הן במהלך המפגשים והן במרבית שיחות הטלפון. המסקנה השנייה המתחייבת הנה כי המשיב 2 ניסה בהודעותיו, באופן מודע, להרחיק עצמו מנתונים אלה, באופן המעצים את החשדות כלפיו, וכאשר עומת עם גרסת הבעלים והבין את משמעותה, בחר לשמור על זכות השתיקה ונמנע מלספק הסבר למסקנות הטבעיות הנגזרות לנוכח דבריו הבעלים.

התוצאה היא כי יש בדברי הבעלים, לצד גרסתו המצמצמת והתנהלותו המחשידה, כדי להעיד על קיומו של קשר משמעותי ומתמשך בין המשיב 2 לבין הבית בו הוקמה המעבדה, כבר מימי השכירות הראשונים ולאורך כל תקופת השכירות. המשיב 2 הוא שביצע באופן עקבי את התשלומים עבור השכירות באמצעות סכומי כסף מזומן שהחזיק בכיסו, וניסיונו להרחיק את עצמו ממעשים אלה ולטעון לנוכחות תמימה ומקרית במקום לא צלח. על רקע זה מתחזק החשד כי ידיעתו בדבר המתרחש במקום ומעורבותו בהקמת וניהול המעבדה לא החלו ביום המעצר, וכי המשיב 2 היה לאורך כל הדרך שותפו של המשיב 1 בהקמת המעבדה. עם זאת, ברי כי גם אם תשולב ראיה זו בראיות בדבר שהייתו של המשיב 2 בדירה ביום המעצר, אין די בכך כדי לקשור אותו לעבירה המיוחסת לו ברמת הוודאות הנדרשת בהליך הנוכחי.

על רקע זה יש לבחון את משמעותה של הראיה הנוספת שהוצגה, שביסודה אותה טבלת השקיה שנתפסה בביתו של המשיב 2, אשר באמצעותה עותרת המבקשת לבסס את מעורבותו של המשיב 2 בגידול הסמים במעבדה, ובמובן זה לקשור בין מכלול הראיות שהובאו עד כה לגבי פעילותו וידיעותיו של המשיב 2.

באשר לטיבה של אותה טבלה ולמקום איתורה על ידי השוטרים, יש להפנות לדו"ח הפעולה ולדו"ח החיפוש שערך



השוטר ערן הלוי צנעני, בעקבות החיפוש שנערך בבית מגוריו של המשיב 2 בכפר סבא. במהלך אותו חיפוש נתפס, בין היתר, בארון הבגדים בחדר השינה "דף נייר ועליו רשומות עם מספרים מצויר בטבלה" (ראו מוצג מס' 1 בדו"חות הללו). עיון בטבלה זו כשלעצמה, ללא ידע קודם, מוביל לכאורה אל המסקנה כי מדובר בכלי עזר הכולל הנחיות יומיות בדבר מועדי השקיה ודישון של גידול צמחי כלשהו, לאורך 8 שבועות, תוך שמירה על רמת חומציות קבועה. המשיבים עצמם, במהלך חקירותיהם, משלימים את התמונה ומבהירים כי מדובר בטבלת השקיה המשמשת לגידול קנבוס, ומסקנה זו אינה שנויה במחלוקת לצורך הדיון הנוכחי.

בארון הבגדים בחדר השינה בביתו של המשיב 2 נתפסה אפוא טבלת השקיה המשמשת לגידול שתילי קנבוס בתנאי מעבדה. בהעדר הסבר תמים לאיתור מסמך מפליל מעין זה, מדובר לכאורה בראיה כבדת משקל הקושרת את המשיב 2 לפעילות גידול הסמים במעבדה, ומשתלבת היטב בתמונה המצטיירת משתי הראיות שכבר נותחו, לפיה שכר המשיב 2 את הבית ביחד עם אחיו, גידל יחד עמו את השתילים והיה שותף מלא למתרחש במקום. ובאשר לקיומו של הסבר חלופי, הרי מחומר החקירה עולה כי כל אחד מהמשיבים מסר הסבר, המתיימר להיות הסבר תמים המסיר כל חשד מעל המשיב 2, אלא שההסברים שנמסרו סותרים זה את זה, באופן המעורר ספק של ממש בנוגע לאיתנותם ולסבירותם של אותם ההסברים.

אם אתייחס תחילה לדבריו של המשיב 2, הרי בהודעתו מיום 11.2.19 בשורות 21-29, הוא מתייחס לראשונה לטבלה שנתפסה בחיפוש בביתו, ומוסר כי מדובר בדף שנמצא בביתו מסוף שנת 2016, וכי שכח לזרוק אותו. לדבריו, אין בדף הזה שום דבר רע ובמידת הצורך יספק על כך הסברים לבית המשפט. בהמשך, ביום 14.2.19, נחקר המשיב 2 פעם נוספת לגבי אותה טבלה, ומסר בשורות 61-32 להודעתו כי מדובר בטבלה לגידול מריחואנה, אותה העתיק מהאינטרנט בשנת 2016. באותה עת גידל לעצמו בביתו, תוך שימוש בטבלה, 4 עציצי קנבוס ולאחר שנתפס אף נשפט ונדון למאסר מותנה. כאן המקום לציין כי לחומר החקירה צורפו מסמכים הקשורים לאותו אירוע גידול קודם משנת 2016, ואשר מעידים כי בסופו של יום הודה המשיב 2 והורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס לצריכה עצמית ונדון למע"ת, קנס ופסילה. בין היתר צורפה חקירתו באזהרה של המשיב 2 מיום 28.12.16, שם נשאל בין היתר לגבי פתק שנתפס ובו הוראות גידול סמים, והשיב: "לא נראה לי שהיה לי טבלה כזאת" (שם, ש' 84-85). מכל מקום, בהמשך החקירה, כאשר נשאל פעמים נוספות לגבי הטבלה ואף עומת עם גרסתו של המשיב 1 בנושא, בחר המשיב 2 לשמור על זכות השתיקה ולהימנע ממסירת מידע נוסף (ראו הודעתו מיום 17.2.19 בשורות 77-85, 106-107 והודעתו מיום 18.2.19 בשורות 10-37).

המשיב 1, לעומת זאת, טוען בהודעתו מיום 14.2.19 כי הוא זה שערך, בכתב ידו, את הטבלה. עיון בהודעה המודפסת מגלה כי בתגובה למרבית השאלות שמר המשיב 1 על זכות השתיקה, אך כאשר הוצגה לו הטבלה טען כי הוא הכין אותה (ש' 136-139) וכנשאל מדוע הוחזקה בבית אחיו שב וטען כי הטבלה שלו וכי הוא זה שכתב אותה, ויתכן ששכח אותה אצל אחיו כשישן אצלו (ש' 146-148). לגבי אותה חקירה מיום 14.2.19 הוצגו לעיון ג' דו"ח תשאל שערך החוקר וציסלב מרון, כמו גם תמליל חלקי של החקירה שנערך על ידי ב"כ המשיבים. ממסמכים אלה עולה כי לצד השמירה על זכות השתיקה במרבית הנושאים, התפתח בין המשיב 1 לחוקר דו שיח בנוגע לטבלה ולמרכיביה, במסגרתו התייחס המשיב 1 למספר פרטים המופיעים בטבלה. המשיב 1 עמד על כך שהטבלה נכתבה על ידו, ואף סיפק דוגמאות כתב יד על מנת לבסס טענתו. לגבי המילה "בלום", המופיעה בטבלה, טען שמדובר בחומר ערבוב, ולגבי המילה



"שטיפה", טען כי אין מדובר במובן הרגיל של מילה זו אלא בביטוי אחר, המבוטא במלעיל ולא במילרע. כמו כן, התייחס לטבלה כאל מידע סודי רב ערך, כינה אותה "ספר המתמטיקה של הכימאים" וטען ששווייה 200,000 ₪.

על רקע אמרות חריגות אלה, כמו גם מענה מבודח לחלק מהשאלות שהטיח בו החוקר בנוגע לטבלה, מבקש ב"כ המשיב 2 שלא לייחס כל משקל לאמרותיו של המשיב 1 לפיהם הוא זה שערך את הטבלה לצורך גידול הסמים במעבדה המוזכרת בכתב האישום. לטענתו, לא ניתן לשלול את גרסת המשיב 2 לפיה מדובר במסמך ישן שהוא עצמו ערך לצרכים קודמים, ואין בכוחה של הטבלה שנתפסה כדי לבסס את אחריותו לניהול המעבדה הנוכחית.

לטיעונים אלה ניתן להשיב בכמה רבדים. ראשית, מדובר בטענות שאין מקומן להיבחן לעומק בשלב הנוכחי, ויהיה עליהן להתברר בבוא היום במסגרת הדיון בתיק העיקרי. שנית, גם אם חלק מתשובותיו של המשיב 1 לשאלות בנוגע לטבלה היו מבודחות, הרי הוא עמד בעקביות על הטענה כי הוא עצמו כתב וערך את הטבלה, ואף מסר דוגמאות כתב יד על מנת לבסס טענתו זו. יתרה מכך, גם בהודעות קודמות, אשר אין לגביהן טענה כי נמסרו בבדיחות הדעת, התייחס המשיב 1 לדבר קיומו של "ספר סודי" המנחה אותו בתהליך הגידול ואשר שמור במקום סודי (ראו הודעותיו מיום 10.2.19 שורות 36-37, 40-41, 69-70 ומיום 11.2.19 בשורות 105-109). תיאוריו אלה מתיישבים עם הטבלה שנמצאה, ואשר לדברי המשיב 1 שימשה לצורך הגידול במעבדה הנוכחית.

לכך יש להוסיף כי גם טענת המשיב 2 כשלעצמה, לפיה מדובר בטבלה ישנה משנת 2016, נגועה בקשיים ניכרים. כאמור, בעת שנחקר בשנת 2016, טען כי כלל לא החזיק בטבלת השקיה. כמו כן, הדעת נותנת כי ככל שהחזיק בטבלה מעין זו הייתה היא נתפסת על ידי השוטרים במהלך החקירה דאז. יתרה מכך, מדובר בטבלה אשר הוחזקה בארון הבגדים בחדר השינה של המשיב, ולא בפינה חשוכה במחסן כלשהו, ויש בכך כדי להעיד לכאורה על מודעות אקטואלית של המשיב 2 לדבר קיומה ולחשיבותה.

התוצאה היא כי ההסברים שניתנו, בשים לב לטיבם הבעייתי ולסתירות שהתגלו, וזאת מבלי לקבוע מסמרות, ובמישור הלכאורי בלבד, אינם כאלה שבכוחם לאיין את המסקנות הטבעיות המתבקשות לנוכח מציאת טבלת ההשקיה בביתו של המשיב 2, אשר ביחד עם הראיות בדבר מידת מעורבותו הגבוהה בשכירת הדירה ובתשלומי השכירות החודשיים, למרות ניסיונותיו להרחיק עצמו מכך, ובדבר נוכחותו בדירה ביום המעצר בנסיבות המעידות בבירור על ידיעתו בנוגע למתרחש במקום, חוצה את הרף הראייתי הלכאורי הנדרש לצרכי ההליך הנוכחי.

לצד מסקנה זו, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי את המשיב 2 קושר למיוחס לו, במקרה זה, צבר מצומצם בלבד של ראיות נסיבתיות, אשר רק השילוב ביניהם, מתוך הנחה כי יינתן להם משקל מרבי, חוצה את רף הסיכוי הסביר להרשעה. התשתית הראייתית כלפיו מצויה ברף נמוך יחסית של עצמה וסובלת מחולשה אינהרנטית ניכרת. כמו כן, בחומר החקירה שהוצג לפני לא מתועד כל ניסיון להכריע באמצעים פורנזיים מי מבין שני המשיבים אכן ערך את אותה טבלה, וזאת על אף שנלקחו מהמשיב 1 דוגמאות כתב יד רלבנטיות. נושא מרכזי זה, שחשיבותו רבה, לא מוצה עד תום.

כידוע, על פי פסיקה עקבית של בית המשפט העליון, אין כל מניעה לעצור נאשם עד לתום ההליכים גם כאשר לחובתו



עומדות ראיות נסיבתיות בלבד, ללא כל ראיה ישירה. עם זאת, הורתה הפסיקה לבחון בקפידה במקרים מעין אלה את עוצמת הראיות הנסיבתיות, כמו גם את החוסרים והחולשות המצטיירים מהם. הנה כך למשל באו הדברים לידי ביטוי במסגרת בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מ"י** (19.12.13):

"...נקבע לא אחת כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות הנסיבתיות הללו טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמנם מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראיתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראיתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא יש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר."

בדומה למסקנה אליה הגיע בית המשפט העליון **בעניין אברמוב** הנ"ל, אני סבור כי גם במקרה זה, בשים לב לעצמת התשתית הראייתית המבוססת על הראיות הנסיבתיות שפורטו, מדובר באותו מקרה ביניים בו על אף קיומן של ראיות לכאורה, אין הצדקה בעת הזו להמשך החזקתו של המשיב 2 במעצר עד תום ההליכים, ויש לנסות ולאתר בעניינו חלופת מעצר הולמת. לפיכך תציג כעת ההגנה את החלופות המוצעות על ידה, ואלה תיבחנה על ידי בית המשפט.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ט, 17 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.